TYGODNIK URZĘDOWY

BEZPŁATNIE.
Przedruk dozwolony jedynie z podaniem źródła.

C. K. NAMIESTNICTWA — CENTRALI KRAJOWEJ DLA GOSPODARCZEJ ODBUDOWY GALICYI.

BEZPŁATNIE.
Drukowane jako rękopis.

Nr. 7. W Krakowie dnia 6. luty 1917. — Redakcya: ul. Wiślna 8. Rocznik I.

Rozporządzenia.

L. 579/I.

Kraków, dnia 27 stycznia 1917.

Kataster budowli wykonanych przez władze wojskowe podczas wojny.

OKÓLNIK

do wszystkich c. k. Starostw i Ekspozytur budowlanych c. k. Namiestnictwa, c. i k. Komend rejonowych i do Magistratu kr. st. miasta Krakowa i Lwowa.

Reskryptem z 9 stycznia b. r. L. Pr. Z. 3093 ex 1916 zarządziło c. k. Ministerstwo robót publicznych ile możności spieszne opracowanie wszelkich budowli wykonanych w poszczególnych powiatach kraju przez c. i k. Władze wojskowe podczas trwania wojny, a służące na razie potrzebom, wywołanym przez wojnę.

Kataster ten ma służyć za podstawę do zoryentowania się, jakie budynki tego rodzaju w kraju istnieją, a po zakończeniu wojny i demobilizacyi będą dla c. i k. Władz wojskowych zbyteczne i będą musiały być wskutek tego usunięte.

Podobne budowle wykonały również w ciągu trwania wojny Władze cywilne, Zarządy gmin i poszczególne korporacye.

Gdy w budowlach tych inwestowano bardzo znaczne kapitały, które, w razie sprzedania tych budowli po wojnie w drodze licytacyi z przeznaczeniem ich na rozebranie w bardzo znacznej części uległyby zmarnowaniu, jest wskazanem już za wczasu rozpatrzyć się w ilości, rodzaju i jakości tych budowli, tudzież co do ich rozmieszczenia w kraju i w poszczególnych jego powiatach, aby na tej podstawie powziąć postanowienia, czy i o ile budowle te mogą być także po zawarciu pokoju ze względów publicznych użyteczne, a jako takie powinnyby być utrzymane odpowiednio, rekonstruowane lub też na inne odpowiedniejsze miejsca przeniesione.

Do tego celu ma służyć w mowie będący kataster tych budynków i budowli, który według powołanego na wstępie reskryptu c. k. Ministerstwa robót publicznych ma być zestawiony według rubryk załączonych druków.

W rubryce 5-tej druku „krótki opis budynku" należy w krótkości podać i sposób wykonania budynku, a to: jakość podbudowy (fundamentów podmurowania) ścian (murowane z drzewa lub z materyału mieszanego), dachu (ogniotrwałego czy nie; dachówką, blachą, asbit, eternit, gont, papa i t. p.) — podłogi, okna, drzwi (pojedyncze czy podwójne), urządzenia dla ogrzewania i wentylacyi, urządzenia do usuwania odpadków (wychodki i klozety, kanalizacya, doły kloaczne, zakłady do oczyszczania wód zużytych i t. p.) następnie urządzenia do dostarczenia wody do picia i na potrzeby domowe, wreszcie wszelkie szczegóły budynku, ważne co do jego konstrukcyi, na podstawie których możnaby wyrobić sobie jasne zdanie o jakości i użyteczności danego budynku. C. k. Starostwo (Magistrat kr. st. miasta . . . .) zbierze daty dotyczące w porozumieniu z dotyczącą c i k. Komendą rejonową z miejscowemi c. i k. Władzami wojskowemi, względnie o ile budynki te wykonały Władze cywilne, Zarządy gmin lub poszczególne korporacye cywilne, w porozumieniu z odnośnymi Zarządami przy współudziale i pomocy Ekspozytury budowlanej c. k. Namiestnictwa, do której obrębu powiat należy, w powiatach zaś, w których dotąd Ekspozytur budowlanych niema, przy pomocy c. k. urzędników technicznych oddziału technicznego tego Starostwa, który dla tamtejszego powiatu załatwia sprawy techniczne.

Co do rubryki 6-tej (koszta budowy) zaznacza się, że daty dotyczące będzie można uzyskać tylko od Władz i Korporacyi, które budynki dotyczące wykonały. Gdyby jednak uzyskanie tych autentycznych dat było niemożliwe, należy oznaczyć wartość tych budynków w przybliżeniu od m² zabudowanej powierzchni i przy uwzględnieniu podwyższonych cen robocizny i materyałów w czasie trwania wojny.

W rubryce „Uwaga" należy podać w krótkości, w jakim stanie znajduje się budynek, tudzież czy i na jakie cele mógłby on być użyty po zawarciu pokoju.

We wykazie w mowie będącym należy umieścić także baraki na kilka lub kilkanaście rodzin bezdomnych, wykonane przez c. k. Starostwo, w celu niesienia doraźnej pomocy ludności wypadkami wojennymi dotkniętej na koszt funduszu zapomogowego, asygnowanego na ten cel przez c. k. Ministerstwo spraw wewn. w jesieni w r. 1915 i w pierwszej połowie r. 1916.

Oprócz tych budynków, wykonano na wielu rzekach dla celów wojskowych mosty lub przewozy w miejscach, w których dotąd podobnych środków komunikacyjnych nie było.

Będzie wskazanem tego rodzaju budowle objąć także w mowie będącym katastrem przy oznaczeniu miejscowości i rzeki dotyczącej drogi krajowej, powiatowej czy gminnej przy podaniu w krótkości jakości konstrukcyi, materyału budowlanego, kosztów budowy i t. p. surogatów.

Daty dotyczące mają służyć za podstawę do ocenienia, czy dotyczący objekt należy także w interesie publicznym utrzymać po zawarciu pokoju, co należy uwidocznić w rubryce „Uwaga" i uzasadnić.

C. k. Ministerstwo robót publicznych wymaga zestawienia w mowie będącego katastru z możliwym pośpiechem, wobec tego poleca się c. k. Starostwu wdrożyć dotyczącą czynność bezzwłocznie i tak ją przyspieszyć, aby w nieprzekraczalnym terminie do 15 marca 1917 kataster dotyczący tamtejszego powiatu był ukończony i c. k. Namiestnictwu przedłożony.

Za c. k. Namiestnika: **Grodzicki** w. r.

* * *

L. 1057.
II.

Kraków, dnia 27 stycznia 1917.

Uregulowanie obrotu nasieniem czerwonej koniczyny.

OKÓLNIK.

do wszystkich c. k. Starostw, Magistratu m. Lwowa i Krakowa oraz c. i k. Komend rejonowych.

W dzienniku ustaw państwa z dnia 26 listopada 1916, Nr. 396 ogłoszone zostało rozporządzenie ministeryalne w sprawie obrotu nasieniem koniczyny czerwonej.

Wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 12 bm. L. 1721 zwraca się uwagę Panów na to rozporządzenie z następującemi wyjaśnieniami:

Zakupno nasienia koniczyny czerwonej u producenta jest dozwolone jedynie członkom Wojennego Związku dla handlu nasieniem koniczyny (Kriegsverband für den Kleesamenhandel — Wien VIII, Langegasse 74) lub osobom upoważnionym przez ten Związek do zakupna. Potwierdzenia przynależności do Związku wydaje Ministerstwo rolnictwa.

Upoważnieni do zakupna, obowiązani są sprzedawać towar wyłącznie członkom Związku.

Wyjątek stanowi zakupno uskutecznione bezpośrednio u producenta przez osoby, które nasienia we własnem gospodarstwie mają użyć, w tym wypadku jednak cena maksymalna kategoryi I, § 1. nie może być przekroczona.

Dalej postanowiło Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem handlu do bezpośredniej sprzedaży nasienia koniczyny czerwonej rolnikom, że firmy handlowe, które zaspakajają potrzebę miejscową przez detailiczną sprzedaż nasienia rolnikom a same nabywają towar wyłącznie od członków Wojennego Związku dla handlu nasieniem koniczyny, które zatem trudnią się jedynie sprzedażą nasion rolnikom, nie muszą być członkami Związku.

Z uwagi na postanowienia § 4 powołanego rozporządzenia poleca się Panom donieść w nieprzekraczalnym terminie do 15 lutego br., czy w powiecie tamt. niema zapasów nasienia koniczyny czerwonej, które należałoby przy użyciu środków przymusowych oddać do dyspozycyi Wojennego Związku.

Relacye negatywne należy również przedłożyć w powyższym terminie.

„C. k. Namiestnictwo C. O. G."
Kierownik Sekcyi rolniczej.

* * *

L. 118/15.
I.

Kraków, dnia 28 stycznia 1917.

Ewidencya stanu samochodów.

Do
c. k. Ekspozytur budowlanych c. k. Namiestnictwa i c. i k. Komend rejonowych.

Celem utrzymania ewidencyi stanu samochodów ciężarowych służbowych, jak również i personalu zajętego przy ich obsłudze, poleca się wypełnienie formularza dla każdego wozu z osobna, podług niżej podanego wzoru i wysłanie ich odwrotną pocztą.

Wzór formularza:

1. Samochód ciężarowy Firmy . . . . .
2. Numer wozu podany przez C. o. G. . . . .
3. Nr. fabryczny wozu . . . .
4. Nr. fabryczny motoru . . . .
5. Imię i nazwisko szofera . . . .
6. Imię i nazwisko pomocnika szofera (jeżeli taki jest) . . . .
7. Ewentualne części dodatkowe:
   a) obrotnice, przymontowane do wozu,
   b) Wózki doczepne.
8. Liczba i data odesłania protokołu odbioru.

C. k. Namiestnictwo C. O. G.
Kierownik Sekcyi technicznej:
Ingarden w. r.

* * *

L. 1195/IV.

Kraków, 22 stycznia 1917.

Udzielanie włościanom na odbudowę subwencyi w materyałach.

OKÓLNIK

do wszystkich Ekspozytur budowlanych c. k. Namiestnictwa C. o. G.

W ostatnich czasach zdarzyły się wypadki, że niektóre Ekspozytury budowlane c. k. Namiestnictwa (Centrali kraj. dla gosp. odb. Galicyi) udzieliły subwencyi na odbudowę w materyałach włościanom, którzy — jak się następnie okazało — otrzymali z gal. Wojennego Zakładu kredytowego pożyczki na tensam cel przeznaczone. Aby na przyszłość zapobiedz tego rodzaju podwójnemu korzystaniu z państwowej akcyi odbudowy, zechce c. k. Ekspozytura przed każdem załatwieniem podania o subwencyę w naturze, odnosić się do gal. Wojennego Zakładu kredytowego, ewentualnie, o ile chodzi o kompetentów narodowości ruskiej, także do agrarnego Banku hipotecznego, Ukr. krajowego Związku kredytowego we Lwowie i ruskiej Kasy oszczędności p. n. „Ruska Szczadnycia" w Przemyślu, celem stwierdzenia, czy ubiegający się o subwencyę otrzymał już w jednej z powyższych instytucyi finansowej pożyczkę na odbudowę z funduszów państwowych, a w razie twierdzącym, jaka jest kwota tej pożyczki i jakie jej przeznaczenie. Rozumie się bowiem samo przez się, że pożyczka uzyskana na uzupełnienie inwentarza np. nie stoi na przeszkodzie udzieleniu subwencyi w materyałach na odbudowę zabudowań mieszkalnych lub gospodarskich, oraz, że subwencya in natura także i w tym wypadku przyznaną być może, jeżeli kwota pobranej pożyczki, wobec dzisiejszych stosunków, tylko łącznie z subwencyą wystarczyć może na pokrycie w całości kosztów zamierzonej i koniecznej odbudowy (vide okólnik z dnia 6 grudnia 1916, L. 3337/I).

Za c. k. Namiestnika: **Grodzicki** w. r.

* * *

L. 367/I. I.

Kraków, 25 stycznia 1917.

Wypożyczanie służbowych samochodów ciężarowych.

OKÓLNIK

do Wydziału krajowego — Królestwo Galicyi i Lodomeryi, czasowo w Białej.

W ślad odezwy Wydziału z dnia 11 stycznia 1917, L. W. 112.061 c. k. Namiestnictwo ma zaszczyt zawiadomić, że niema nic przeciw temu, aby tak c. k. Ekspozytury, jak c. i k. Komendy rejonowe wypożyczały przydzielone im służbowe samochody ciężarowe; — jednak o tyle, o ile nie mają dla nich chwilowo innego zajęcia, połączonego z pracami odbudowy.

Warunki wynajmu samochodów ciężarowych i dotycząca taryfa zawarte są w okólniku c. k. Namiestnictwa C. o. G. z 22 listopada 1916, L. 3137/I podanym w „Tygodniku Urz." Namiestnictwa Nr. 1 z 12 grudnia 1916. Równocześnie wydaje się odnośne zarządzenia c. k. Ekspozyturom i c. i k. Komendom rejonowym.

Za c. k. Namiestnika: **Grodzicki** w. r.

* * *

L. 79/C. III.

Kraków, 24 stycznia 1917.

Ujednostajnienie i przyspieszenie załatwienia podań rękodzielników, drobnych kupców i przemysłowców o udzielenie subwencyi.

OKÓLNIK

do wszystkich Panów c. k. Starostów, Pana Prezydenta miasta Krakowa i Pana Komisarza rządowego sprawującego zarząd gminy miasta Lwowa.

Celem ujednostajnienia i przyspieszenia załatwienia próśb rękodzielników, drobnych kupców i drobnych przemysłowców o udzielenie im subwencyi w gotówce lub „in natura" dla uruchomienia ich przedsiębiorstwa c. k. Namiestnictwo (Centrala kraj. dla gosp. odbudowy Galicyi) poleca co następuje:

Wniesione do tamtejszego c. k. Starostwa w tym kierunku podania stron należy, jak najrychlej, wszechstronnie zbadać i przedkładać tu, donosząc równocześnie:

Czy i jakie bezpośrednie i pośrednie szkody poniósł petent wskutek wypadków wojennych: a) w budynkach, b) w urządzeniu domowem, c) w urządzeniu i wyposażeniu przedsiębiorstwa przemysłowego, w jaki sposób szkody te powstały, w jakiej wysokości, czy zostały zgłoszone i gdzie, co i ile z tego przypada na świadczenia wojenne i w jakiem stadyum przyznanie tych świadczeń się znajduje.

II. Czy zachodzi potrzeba udzielenia petentowi pomocy, w jakim kierunku, t. j. czy subwencyi, czy niskoprocentowej pożyczki, w jakich rozmiarach, czy w gotówce czy „in natura", tj. przez dostarczenie mu urządzenia, maszyn, narzędzi, surowców, materyałów pomocniczych lub t. p., a w tym ostatnim wypadku, czy i co możnaby nabyć dla niego na miejscu lub w okolicy i za jaką cenę, względnie co i po jakiej cenie może petent nabyć korzystnie sam, a co należałoby dla niego zakupić i czy ewentualnie dokonanie zakupna można mu spokojnie pozostawić.

Wogóle należy podać wszystko, co trzebaby dla petenta zrobić, by mógł przemysł lub handel uruchomić, względnie rozwinąć na większą skalę.

III. Jaka jest osobista kwalifikacya petenta, jako rękodzielnika, przemysłowca lub kupca.

IV. Czy zasługuje na zaufanie i czy nie zachodzą ze względu na przepisy ustawy przemysłowej jakie niedające się usunąć przeszkody do prowadzenia przedsiębiorstwa, tudzież, czy wogóle uruchomienie przedsiębiorstwa petenta w obecnym czasie jest, ze względu na tamtejsze stosunki, możliwe i wskazane i czy przedsiębiorstwo to ma widoki powodzenia.

V. Czy petent otrzymał już na cel uruchomienia swego przedsiębiorstwa subwencyę lub

pożyczkę, skąd, w jakiej wysokości i jak jej użył.

VI. Na czyje ręce należałoby wypłacić subwencyę lub pożyczkę i ktoby się podjął kontroli nad należytem i celowem jej zużyciem.

VII. Czy proponowane przez petenta urządzenie jest odpowiednie i wystarczające.

VIII. Ilu pracowników zatrudniał petent w swem przedsiębiorstwie przed wojną, a ilu zatrudnia obecnie, jaki jest stan jego rodziny, czy i jaki posiada majątek ruchomy lub nieruchomy, ewentualnie gdzie, jakiej wartości, czy i jak majątek ten jest obciążony, jakie petent ma inne długi, czy w razie udzielenia mu pożyczki mógłby kto objąć za niego porękę i jaki jest stan majątkowy ewentualnych ręczycieli.

O ile petent w podaniu prosi również o pomoc na odbudowę lub rekonstrukcyę zburzonego względnie uszkodzonego domu lub budynków, należy w sprawie tej odnieść się wprost ze swej strony do tamtejszej Ekspozytury budowlanej c. k. Namiestnictwa (Centrali kraj. dla gosp. odbudowy Galicyi) o jak najrychlejsze udzielenie petentowi pomocy w tym kierunku i o tem tutaj równocześnie donieść. Następnie należy stale informować się o postępie odbudowy względnie rekonstrukcyi, donosząc tu bezzwłocznie o trudnościach, na jakieby ewentualnie ta odbudowa względnie rekonstrukcya napotykała.

C. k. Namiestnictwo (Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy Galicyi) nie zapoznaje trudności, łączących się z dokładnem i szczegółowem badaniem tego rodzaju spraw i w tym celu stworzyło instytucyę Komisarzy zasiłkowych, którzy z ramienia c. k. Namiestnictwa (Centrali kraj. dla gospodarczej odbudowy Galicyi) w niektórych powiatach fungują, a w najbliższej przyszłości obejmą czynność i w innych powiatach.

O zamierzonem delegowaniu Komisarza zasiłkowego do tamtejszego powiatu zostanie Pan c. k. Starosta osobno zawiadomiony, celem przygotowania potrzebnetgo materyału; zanim jednakże zawiadomienie takie tam nadejdzie, należy sprawy w niniejszym reskrypcie poruszone, a zainicyowane przez podania stron tam wpływające, lub przez tutejsze konkretne zarządzenia, badać jaknajrychlej i tu przedkładać, nie czekając na przybycie Komisarza zasiłkowego.

Komisarze zasiłkowi spisują co do każdego przedsiębiorstwa osobny protokół wedle dołączonego wzoru i podają swe wnioski po wysłuchaniu czynników miejscowych, oraz ewentualnie po zbadaniu stanu danego przedsiębiorstwa na miejscu. C. k. Namiestnictwo (Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy Galicyi) nie ma nic przeciw temu, ażeby Panowie c. k. Starostowie poruczali im także ze swego ramienia zbadanie i stwierdzenie, czy petent poniósł rzeczywiście szkodę wojenną i w jakiej wysokości, tudzież, jak użył udzielonej mu ewentualnie przez Pana c. k. Starostę subwencyi.

Zwraca się przytem uwagę Pana c. k. Starosty, iż c. k. Namiestnictwo (Centrala kraj. dla gospod. odbudowy Galicyi) w braku wyraźnego stwierdzenia szkód ze strony Pana c. k. Starosty, samo stawianie wniosków ze strony Pana c. k. Starosty na udzielenie subwencyi bez względu na to, czy wniosek ten znajduje się w protokole spisanym przez Komisarza zasiłkowego, czy też w osobnej relacyi Pana c. k. Starosty, uważać będzie za urzędowe potwierdzenie, iż petent wskutek wydarzeń wojennych poniósł szkodę w wysokości przez siebie podanej.

Komisarzowi zasiłkowemu, któryby w tamtym powiecie urzędował, należy w każdym kierunku udzielać pomocy, a w szczególności udzielić mu do wglądu wykazu udzielonych już przez Pana c. k. Starostę zasiłków i ewentualnie innych potrzebnych mu aktów urzędowych.

Komisarz zasiłkowy po sformułowaniu swoich wniosków, przedkładać będzie co kilka dni protokóły dochodzeń Panu c. k. Staroście do postawienia wniosków ze swej strony. W razie niezgodności wniosku Pana c. k. Starosty z wnioskiem komisarza zasiłkowego, zwróci Pan c. k. Starosta na to uwagę Komisarza zasiłkowego, a o ile do zgodnej opinii nie dojdzie, należy różnicę zapatrywań dokładnie umotywować.

Rozumie się samo przez się, że wszelkie powyższe wskazówki, nie zmieniają w niczem wydanych poprzednio zarządzeń w tej sprawie, a w szczególności nie ukrócają udzielonego Panom c. k. Starostom upoważnienia samoistnego dysponowania przyznanym kredytem na doraźną pomoc. Zaleca się jednak Panom c. k. Starostom, przy udzielaniu ze swej strony subwencyi, trzymać się norm powyższych, co do badania podań petentów, jak niemniej udzielać z reguły subwencyi „in natura“, a wyjątkowo w gotówce. C. k. Namiestnictwo (Centrala kraj. dla gosp. odbudowy Galicyi) upoważnia zarazem Panów c. k. Starostów, by przy sposobności pobytu Komisarza zasiłkowego w tamtejszym powiecie poruczali mu ze swej strony w miarę swego uznania również przeprowadzenie dochodzeń co do tych subwencyi, których zamierza Pan c. k. Starosta w własnym zakresie udzielić.

O każdej udzielonej stąd subwencyi lub pożyczce dla powyższych kategoryi osób zawiadamiać będzie c. k. Namiestnictwo (Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy Galicyi) tamtejsze c. k. Starostwo a zawiadomienie to należy utrzymywać w ścisłej ewidencyi dla uniknięcia obdarowywania jednej i tej samej osoby w tym samym celu z kilku stron.

Za c. k. Namiestnictwo
(Centrala kraj. dla gosp. odb. Galicyi)
Sekcya III. Kierownik Sekcyi:
Battaglia w. r.

* * *

L. 733/2. I.

Kraków, 2 lutego 1917.

Natychmiastowe wyładowanie materyałów budowlanych dla Ekspozytur budowlanych.

OKÓLNIK

do wszystkich Ekspozytur budowlanych c. k. Namiestnictwa.

Wskutek zażalenia Kierownictwa transportów polowych, że niektóre Ekspozytury budowlane nie zarządzają natychmiastowego wyładowania materyałów budowlanych dla Ekspozytur przeznaczonych, wskutek czego wagony dłuższy czas muszą stać na stacyach, powodując tamowanie ruchu, a nadto z powodu notorycznego braku wagonów kolejowych ujemnie oddziaływa na transport innych przesyłek, poleca się Ekspozyturze budowlanej pod osobistą odpowiedzialnością Pana Kierownika, aby jak najskrupulatniej czuwała nad natychmiastowem wyładowywaniem z wagonów przesyłek dla tamt. Ekspozytury przeznaczonych, w każdym razie najdalej do 24 godzin, ile że w razie przeciwnym zagroziły władze wojskowe usuwanie tych materyałów na niebezpieczeństwo Ekspozytur.

C. k. Namiestnictwo C. o. G.
Kierownik Sekcyi technicznej:
Ingarden w. r.

Centralne biuro przemysłu drzewnego.

Ponieważ odbudowa kraju w r. 1917 pójdzie szybszem tempem, okazało się koniecznością, centralne zorganizowanie krajowego stolarstwa w ten sposób, aby mogło ono objąć wyrób drzwi i okien „en masse“, według kilku szablonowych typów, podobnie jak wyrób urządzeń szkolnych, oraz prostych sprzętów mieszkalnych dla włościan i uboższych warstw miejskich. Poza powyższem usprawnieniem krajowego stolarstwa i postawieniem go na stopie konkurencyjnej w stosunku do przemysłu pozagalicyjskiego, zadaniem centralnej organizacyi jest odbudowa, uruchomienie i organizacya przemysłów drzewnych w szczególności stolarstwa, tartaków, kołodziejstwa i t. d. Akcyą w tym kierunku organizacyi stolarstwa zapoczątkowaną przez krajowy Patronat rękodzieł i drobnego przemysłu, prowadziło w r. z. przy finansowym poparciu przez c. k. Namiestnictwo wyłonione z Patronatu Centralne Biuro stolarskie, które kierowało również utrzymywanemi przez Wydział krajowy stolarskiemi halami maszynowemi. Ze względu jednak na konieczność rozszerzenia zakresu jego działania i na inne gałęzie przemysłu drzewnego c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem Krajowym przeistoczyło Centralne Biuro stolarskie w Centralne Biuro przemysłu drzewnego (Kraków, Rynek 33).

Wedle ustalonego obecnie regulaminu do zakresu działania Centralnego Biura przemysłu drzewnego należą następujące sprawy:

a) Zakupno i wyrób wszelkiego rodzaju materyałów i środków produkcyjnych, potrzebnych do wykonywania przemysłu drzewnego, oraz ich sprzedaż.

b) Rozdział między producentów krajowych zamówień na wyroby przemysłu drzewnego, oraz ich zaliczkowanie.

c) Ułatwienie zbytu wyrobów drzewnych produkcyi krajowej i utrzymywanie składów tychże.

d) Utrzymywanie w ruchu hal maszynowych dla obróbki drzewa, oraz suszarń.

e) Dostarczenie krajowym producentom wzorów i modeli z zakresu stolarstwa meblowego i budowlanego.

f) Pomoc przy pozyskiwaniu sił roboczych do produkcyi z Królestwa Polskiego.

g) Utrzymywanie w ewidencyi każdoczesnej zdolności produkcyjnej przedsiębiorstw z zakresu przemysłów drzewnych.

h) Inicyatywa do zakładania przedsiębiorstw dla masowej produkcyi wyrobów z zakresu przemysłu drzewnego, a zwłaszcza mebli, tudzież udział w tego rodzaju przedsiębiorstwach.

i) Staranie się o podniesienie poziomu technicznego i gospodarczego przedsiębiorstw produkcyjnych z zakresu przemysłu drzewnego i udzielanie odpowiedniej pomocy.

Ponadto Biuro drzewne wykonuje zlecenia c. k. Namiestnictwa (Centrali krajowej dla gospodarczej odbudowy Galicyi) i Wydziału Krajowego Patronatu dla rękodzieł i drobnego przemysłu drzewnego. W szczególności referuje Biuro drzewne dla c. k. Namiestnictwa (Centrali krajowej dla gospodarczej odbudowy Galicyi) Sekcyi III. wszystkie sprawy z zakresu przemysłu drzewnego.

Centralne Biuro przemysłu drzewnego dysponuje kredytami, asygnowanemi przez c. k. Namiestnictwo w formie zaliczek do wyrachowania. C. k. Namiestnictwo ponosi wszelkie wydatki połączone z prowadzeniem Biura.

Na czele Centralnego Biura przemysłu drzewnego stoi Dyrekcya, złożona z dwóch członków, a to dyrektora technicznego w osobie inżyniera Jana Webera i dyrektora komercyonalnego Leona Szlapaka. Nad czynnościami dyrekcyi czuwa, względnie z nią współdziała Komitet nadzorczy, składający się z trzech delegatów c. k. Namiestnictwa po jednym delegacie Sekcyi I., Sekcyi III. i Instytutu technologicznego Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie, trzech delegatów Wydziału Krajowego (członek Wydziału Krajowego dr. Władysław Jahl, radzca budownictwa Wydziału krajowego inż. Konrad Łoziński i architekt Adam Kamienobrodzki), reprezentanta Krajowego Patronatu rękodzieł i drobnego przemysłu i trzech reprezentantów przemysłu drzewnego. Ci ostatni mają być wedle regulaminu delegowani przez kraj. Związek spółek i przedsiębiostw stolarskich i przemysłów pokrewnych, o ileby taka organizacya przyszła do skutku, tymczasem zaś będą kooptowani przez Komitet nadzorczy z łona rękodzielników odnośnych grup przemysłowych.

Biuro drzewne na ogóne lub szczegółowe zlecenie c. k. Namiestnictwa (Centrali krajowej dla gospodarczej odbudowy Galicyi) zakupuje w imieniu i na rachunek c. k. Namiestnictwa wszelkie potrzebne do wykonywania przemysłu drzewnego materyały półfabrykaty, artykuły pomocnicze, narzędzia, wzory i modele. Zakupione materyały sprzedaje Dyrekcya tylko krajowym producentom w imieniu i na rachunek c. k. Namiestnictwa za gotówkę lub na kredyt, ustanawiając cenę sprzedażną w porozumieniu z Komitetem ściślejszym, wybranym z łona Komitetu nadzorczego. Dla detalicznej sprzedaży może biuro utrzymywać w poszczególnych miejscowościach kraju, w szczególności w miejscowościach, gdzie istnieją stolarskie hae maszynowe, osobne składy surowca, pozostające bądź to w własnym Zarządzie Biura, bądź też innych organizacyi. Artykuły odnośne mogą być również sprzedawane tylko krajowym producentom lub osobom odbudowywującym się na ich własny użytek.

C. k. Namiestnictwo (Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy Galicyi) zawiadamia Biuro o wszelkich potrzebnych dla niego dostawach i zamówieniach z zakresu przemysłu drzewnego a Dyrekcya rozdziela je pomiędzy poszczególne przedsiębiorstwa na podstawie zdolności produkcyjnej tychże. Wykonane roboty oddaje Biuro drzewne ewentualnie specyalnie do tego upoważnionym organom n. p. Ekspozyturze budowlanej. Biuro może przyjmować do rozdziału także inne zamówienia. Rozdziału tych zamówień dokonuje analogicznie, jak przy zamówieniach c. k. Namiestnictwa. Na wykonanie zamówień z zakresu przemysłu drzewnego mogą być udzielane producentom zaliczki w materyałach i gotówce. Wysokość łączna zaliczek nie może przekraczać 60% wartości dostawy.

W celu ułatwienia zbytu wyrobów produkcyi krajowej z zakresu przemysłu drzewnego mogą być na rachunek c. k. Namiestnictwa (Centrali krajowej dla gospodarczej odbudowy Galicyi) utrzymywane przez Biuro drzewne osobne składy gotowych wyrobów, a to tak zakupywanych na rachunek c. k. Namiestnictwa (analogicznie przy zakupnie materyałów) jak i branych w komis.

W celu ułatwienia krajowym producentom drzewnym korzystania z nowoczesnych urządzeń technicznych, Centralne Biuro drzewne będzie zakładało i utrzymywało w ruchu hale maszynowe, połączone ze suszarniami drzewa, z których za opłatą będą mogli miejscowi producenci mieć obrobione drzewo i korzystać ze suszarń. Nad prawidłowym tokiem czynności w halach maszynowych, względnie nad przestrzeganiem podanego regulaminu hal maszynowych czuwa miejscowy Komitet nadzorczy, składający się z delegatów c. k. Namiestnictwa, Krajowego Patronatu i reprezentanta producentów. Tym ostatnim, o ile byłaby na miejscu jaka organizacya stolarska, będzie jej delegat, w przeciwnym razie osoba ustanowiona przez Biuro drzewne na wniosek miejscowego Komitetu mężów zaufania i odnośnego stowarzyszenia przemysłowego.

Do zakresu działania Biura drzewnego należy również wydawanie wzoru z zakresu stolarstwa meblowego i budowlanego.

Uregulowanie handlu jajami w Galicyi.

Z dniem 1 lutego 1917 objął Urząd żywnościowy c. k. Namiestnictwa uregulowanie handlu jajami zarówno w kraju, jak i wywóz poza kraj.

Dotychczasowe doświadczenia wykazały, że zarówno system lokalnych cen maksymalnych, jak i zamykanie powiatów dla wywozu do innych powiatów w kraju położonych, zawiodły oczekiwanie, wobec czego postanowiło c. k. Namiestnictwo ujednostajnić w całym kraju obrót handlowy jajami oraz uregulować zarówno ceny, jak i pokrycie zapotrzebowania w kraju i poza krajem.

W wykonaniu tego planu znosi Namiestnictwo lokalne ceny maksymalne oraz wszelkie ograniczenia, zarządzone przez poszczególne c. k. Starostwa, a dotyczące wywozu jaj z powiatu do powiatu w Galicyi.

Natomiast wywóz poza granice kraju podlega bardzo ścisłej kontroli.

Cenę maksymalną ustanawia się w handlu en gros, za jajo w skrzyni, przebierane względnie prześwietlone w opakowaniu zdatnem do transportu, loco stacya kolejowa.

Tę cenę oznacza i ogłasza Urząd żywnościowy Namiestnictwa na pewien okres czasu, lub do odwołania, po wysłuchaniu rady przybocznej, złożonej z producentów, konsumentów i handlarzy. Po tej cenie jako maksymalnej zakupuje galicyjska spółka zbytu jaj i drobiu („Ovum“) w Krakowie ul. Sławkowska L. 1, jako organ handlowy Urzędu żywnościowego c. k. Namiestnictwa, zapasy jaj u handlarzy pozostałe po pokryciu miejscowej konsumcyi.

Nabyte zapasy rozdziela Urząd żywnościowy między centra konsumcyjne w kraju, które same nie są w stanie pokryć swego zapotrzebowania, zaś nadwyżkę przeznacza na wywóz poza kraj wedle dyspozycyi Urzędu dla wyżywienia ludności w Wiedniu.

Aby miejscowym konsumentom zapewnić przedewszystkiem zupełne pokrycie zapotrzebowania, obowiązani są handlarze jaj z zakupionych zapasów sprzedawać jaja każdemu ze zgłaszających się konsumentów, w ilości odpowiadającej jego własnym potrzebom. Ten sam obowiązek mają handlarze wobec miejscowych szpitali, oddziałów wojskowych, zarządów gmin, organizacyi konsumentów i t. p.

Przy sprzedaży tej obowiązuje cena faktycznie w miejscu praktykowana, z doliczeniem uczciwego stosownego zysku kupieckiego. Z uwagi, że ogłoszona przez Urząd żywnościowy c. k. Namiestnictwa każdorazowa cena maksymalna w handlu en gros obejmuje koszta opakowania eksportowego i inne wydatki, tudzież ryzyko kupieckie, co wszystko przy sprzedaży miejscowej odpada, a które to koszta wynoszą przeciętnie 3 hal. na sztuce, przeto lokalna drobiazgowa cena sprzedaży winna być przynajmniej o 3 hal. na sztuce niższą od ceny maksymalnej przez Urząd żywnościowy dla handlu en gros ogłaszanej.

Handlarze są zatem obowiązani przedewszystkiem pokryć zapotrzebowanie miejscowe, o ile konsumenci nie pokryją zapotrzebowania tego, nabywając jaja bezpośrednio od producentów, np. na targach.

Gdyby handlarze nie czynili zadosyć temu obowiązkowi, wówczas Namiestnictwo po myśli § 4 rozp. ces. z dnia 21 sierpnia 1916 L. 261 dpp. zarządzi w każdym poszczególnym wypadku zajęcie jaj u handlarzy.

Cena maksymalna za skrzynię jaj przebieranych, względnie prześwietlonych, w opakowaniu zdatnem do transportu, loco stacya kolejowa (1440 sztuk jaj) wynosi obecnie 350 K (trzysta pięćdziesiąt koron), tj. za jedną sztukę 24.3 hal.

Wobec tego najwyższa cena płacona wprost producentowi nie powinna przenosić 21 hal.

Ta cena wobec nowego okresu produkcyi jaj będzie stale obniżana i publicznie ogłaszana.

Od Redakcyi. Zgłaszającym się po numer 1 „Tygodnika Urz.“ donosi się, że numer ten jest wyczerpany.

* * *

W „Warunkach nabycia kolejek przemysłowych oraz dla gospodarstw rolnych i leśnych“, podanych w num. 6 „Tygodnika Urz.“ zaszły z winy drukarni przy łamaniu pomyłki, które zepsuły cały sens artykułów II, III i IV, skutkiem czego ogłosimy je w następnym numerze w poprawnej i uzupełnionej formie.

NAKŁADEM C. K. NAMIESTNICTWA — CENTRALI KRAJOWEJ DLA GOSPODARCZEJ ODBUDOWY GALICYI.
DRUKARNIA EUG. I DRA KAZ. KOZIANSKICH W KRAKOWIE.